

Thomas Dunford, llaüt
—Les suites d'inspiració francesa de
J. S. Bach

Palau Bach Fools

Dijous, 25 de febrer de
2021 – 20 h

Petit Palau

Concert extraordinari

Programa

Thomas Dunford, llaüt

Johann Sebastian Bach (1685-1750)

Suite per a llaüt en Sol menor, BWV 995

Prelude – Très viste
Allemande
Courante
Sarabande
Gavotte I – Gavotte II en rondeau
Gigue

Suite per a llaüt en Sol major, BWV 1007

(transcripció: Thomas Dunford)

Prélude
Allemande
Courante
Sarabande
Menuets I et II
Gigue

“Xacona” de la *Partita en Re menor, BWV 1004* (transcripció: Thomas Dunford)

Durada aproximada del concert: 70, sense pausa

#clàssics #jovestalents

Comentari

El 1720, aquest és l'any a l'entorn del qual gira el programa d'avui. És quan, amb 35 anys, Johann Sebastian Bach va escriure les *Suites per a violoncel* i les *Sonates i partites per a violí*. Si la data és clau per a violoncel·listes i violinistes, no ho fou menys per al compositor, que va haver d'afrontar la mort de Maria Barbara, la seva primera esposa i mare de set fills, entre els quals Wilhelm Friedeman i Carl Philip Emanuel.

La mort sobtada de Maria Barbara va commocionar Bach, ja que la defunció i el funeral es produïren mentre ell era de viatge al balneari de Karlsbad acompanyant el príncep Leopold d'Anhalt-Köthen. Bach havia entrat a la cort de Köthen el 1717 (amb 32 anys, que són els que té ara Thomas Dunford), i hi romandria fins al 1723, quan la recent vida conjugal del príncep havia fet decaure el seu interès per la música.

Els sis anys passats a Köthen ens han llegat un gruix considerable de producció musical profana, amb els *Concerts de Brandenburg*, les *Suites angleses i franceses*, o el primer volum d'*El clavecí ben temperat*. Però les *Suites per a violoncel sol* i les *Sonates i partites per a violí sol* són les dues veritables pedres de toc d'aquest període, per la particularitat –no tan freqüent– de prescindir de l'acompanyament del continu, com explicita el títol.

Un exemple d'aquesta relativa novetat el trobem a la primera *Suite per a llaüt*, la BWV 995, en Sol menor, que és la transcripció exemplar que el mateix Bach, en una pràctica habitual a l'època, va fer de la cinquena *Suite per a violoncel*, BWV 1001. L'obra comença amb un preludi dominat per la sonoritat del Sol greu, que és seguit per una intensa fuga amb la indicació *Très viste* (sic). Aquest “Molt ràpid”, designat a la francesa en concordança amb l'estil de tota la *Suite*, té la seva contraposició en una de les sarabandes més colpidores de tota la producció bachiana. Dunford continuarà el recital amb la més cèlebre de les *Suites per a violoncel*, la número 1, en aquest cas en Sol major, en transcripció pròpia.

Per acabar, ens endinsarem en la “Xacona” i en les possibilitats de variació i polifonia que es poden bastir damunt d'un violí a partir d'un motiu de vuit compassos. Una obra que alguns estudiosos han vist no pas com l'estilització màxima d'una dansa al final de la *Segona Partita*, sinó com un veritable *tombeau* planyívol i elegíac (i la tonalitat de Re menor hi escau) per la mort de Maria Barbara. Sigui com sigui, vet aquí una veritable catedral sonora per acabar –si els aplaudiments no ho impedeixen– amb un programa d'obres escrites ara fa 301 anys, originàriament per a violoncel i violí. És així com Dunford clourà, monumentalment, la interpretació de l'obra llaütística completa de Bach, realitzada els darrers anys en aquest escenari.

Josep Barcons Palau, *músic i doctor en humanitats*

Biografia

© Julien Benhamou

Thomas Dunford, llaüt

Nascut a París (1988), va descobrir el llaüt als 9 anys gràcies a la professora Claire Antonini. Al Conservatori de París obtingué el primer premi per unanimitat a la classe de Charles-Edouard Fantin, tot ampliant coneixements a l'Schola Cantorum de Basilea amb Hopkison Smith. Ha assistit a classes magistrals amb els llaütistes Rolf Lislevand, Julian Bream, Eugène Ferré, Paul O'Dette, Pascale Boquet, Benjamin Perrot i Eduardo Eguez.

Entre el 2003 i el 2005 va debutar com a llaütista a *Nit de reis* de Shakespeare a la Comédie Française. Des d'aleshores ha actuat al Carnegie Hall i Frick Collection de Nova York, Wigmore Hall de Londres, Kennedy Center de Washington, Recital Society de Vancouver, Palau de la Música Catalana, Philharmonie de París i de Berlín, TAP Poitiers, WDR de Colònia, Bozar de Brussel·les... També en nombrosos festivals: Saintes, Radio France de Montpellier, Ambronay, Leipzig Bachfest, Utrecht, Folles Journées de Nantes..., entre altres actuacions arreu d'Europa, Amèrica i l'Àsia.

És convidat a col·laborar habitualment amb formacions i orquestres de gran prestigi, com Les Arts Florissants, Academy of Ancient Music, Cappella Mediterranea i Pygmalion, entre d'altres. Així mateix, dirigeix l'Òpera Lafayette de Washington DC des del 2017.

El 2018 va crear la seva pròpia formació, Jupiter, que aplega Lea Desandre, Jean Rondeau, Sophie Gent, Théotime Langlois de Swarte, Bruno Philippe, Peter Whelan... El seu primer àlbum dedicat a Vivaldi, per al segell Alpha (2019), va ser guardonat amb diversos premis. Entre els seus propers projectes figuren un programa amb madrigals de Monteverdi, i “Amazones”, centrat en recitals de música francesa i italiana amb Lea Desandre.

La formació Jupiter és convidada per les sales més destacades d'Europa i dels Estats Units, com la Philharmonie de París, Philharmonie de Berlín, Auditorium de Radio France, Elbphilharmonie d'Hamburg, Carnegie Hall, Wigmore Hall, Festival de Pasqua d'Ais de Provença...

En solitari, els seus CD per al segell Alpha també han rebut nombrosos premis: *Lacrimae* el 2012, *Labirinto d'amore* el 2014 i *Bach suites* el 2018.

Aficionat a molts gèneres musicals, especialment el jazz, ha treballat en projectes de música de cambra amb directors i solistes de prestigi, com Paul Agnew, Leonardo García Alarcón, Nicola Benedetti, Keyvan Chemirani, William Christie, Jonathan Cohen, Christophe Coin, Iestyn Davies, Lea Desandre, Isabelle Faust, Bobby McFerrin, Philippe Herreweghe, Monica Huggett, Alexis Kosenko, François Lazarévitch, Anne-Sophie von Otter, Trevor Pinnock, Patricia Petibon, Sandrine Piau, Anna Prohaska, Hugo Reyne, Anna Reinhold, Jean Rondeau, Skip Sempé o Jean Tubéry, entre d'altres. També actua sovint amb el clavecinista Jean Rondeau, la mezzosoprano Lea Desandre i el contratenor Iestyn Davies.

També et pot
interessar...

Palau Bach *Fools*

Piotr Anderszewski, piano

—*El clave ben temperat* (llibre II) de Bach

Piotr Anderszewski, piano

Johann Sebastian Bach (1685-1750)

El clave ben temperat (llibre II) selecció

Dimarts, 02.03.21 – 20 h

Sala de Concerts

Preus: de 15 a 30 euros

Amb el suport de:

ASSOCIACIÓ
ORFEO
CATALÀ

Ajuntament
de Barcelona
Institut de Cultura

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

GOBIERNO
DE ESPAÑA

MINISTERIO
DE CULTURA
Y DEPORTE

inaem

INSTITUTO NACIONAL DE
LAS ARTES ESCÉNICAS Y DE LA MÚSICA

Membre de:

EUROPEAN
CONCERT HALL
ORGANISATION

Dipòsit legal: B2836-2021